

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Hany Hrnčířové a soudců JUDr. Luboše Vlasáka a JUDr. Lenky Konopové v trestní věci [údaje o účastníkovi] státního zastupitelství [údaje o účastníkovi] proti [údaje o účastníkovi]

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu u obžalované [jméno] [příjmení] a podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. se napadený rozsudek zrušuje ve výroku o trestu u obžalovaného [jméno] [příjmení] a podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

[jméno] [příjmení],

[datum narození], bytem [adresa], okres [okres],

při nezměněném výroku o vině pod body 1. - 2. zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a pod bodem 3. přečinem kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku

se odsuzuje

podle § 168 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Obžalovaná

[jméno] [příjmení],

rozená [příjmení], [datum narození], bytem [adresa],

při nezměněném výroku o vině pod bodem 4. zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), písm. b) tr. zákoníku a pod bodem 5. přečinem kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku

se odsuzuje

podle § 168 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pět) roků.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 5. 2022, č. j. 49 T 6/2022-672 (dále jen napadeným rozsudkem) byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným pod body 1. - 2. zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a pod bodem 3. přečinem kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku a za tyto trestné činy mu byl podle § 168 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 4 let, a dále mu byl podle § 67 odst. 1 a § 68 tr. zákoníku uložen peněžitý trest ve výměře 180 denních sazeb po 300 Kč, tj. 54 000 Kč, a obžalovaná [jméno] [příjmení] byla uznána vinnou pod bodem 4. zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), písm. b) tr. zákoníku a pod bodem 5. přečinem kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku a za tyto trestné činy jí byl podle § 168 odst. 3 tr. zákoníku za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání 3 let, jehož výkon byl podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 5 let, a dále jí byl podle § 67 odst. 1 a § 68 tr. zákoníku uložen peněžitý trest ve výměře 180 denních sazeb po 600 Kč, tj. 108 000 Kč.

2. Proti napadenému rozsudku podal ve lhůtě předpokládané ustanovením § 248 odst. 1 tr. ř. odvolání státní zástupce Krajského státního zastupitelství v [obec], a to do výroku o trestu v neprospěch obou obžalovaných.

3. Úvodem nutno konstatovat, že podané odvolání je řádným opravným prostředkem proti rozsudku nalézacího soudu a bylo podáno k tomuto opravnému prostředku oprávněnou osobou z hlediska ustanovení § 246 odst. 1 písm. a) tr. ř. Podané odvolání splňuje i požadavky kladené na tento řádný opravný prostředek z hlediska lhůty k jeho podání a místa jeho podání, splňuje i zákonem požadované náležitosti tohoto opravného prostředku ve smyslu ust. § 249 tr. ř. a nic tedy nebrání z jeho podnětu meritornímu přezkoumání napadeného rozsudku.

4. Odvolání státního zástupce směřuje do výroku o trestu u obou obžalovaných. Uložené tresty odvolatel shledal nepřiměřeně mírnými. Namítá, že nalézací soud obžalovaným zvýraznil okolnosti polehčující, avšak bez toho, aby stejná váha byla přiznána i okolnostem přitěžujícím. Poukazuje na to, že obžalovaní spáchali několik trestných činů a že se nejednalo o ojedinělé, epizodní jednání, neboť trestná činnost probíhala nikoli v řádu dní a týdnů, ale měsíců a v případě obž. [příjmení] v řádu let, a dále na to, že jednání obžalovaných bylo do jisté míry provázáno, kdy z důkazů opatřených v přípravném řízení je zřejmé, že zde existovala domluva mezi obž. [příjmení], který dívky přivázel, a obž. [příjmení], která je ubytovala a poskytla jim peníze na to, aby mohly uhradit dopravu z ČR do penzionu ve Švýcarsku právě obž. [příjmení], a těmito „půjčkami“ si pak poškozené zavázala a značně omezila do budoucna jejich svobodu rozhodování o jejich životě, neboť dívky musely půjčené peníze odpracovat a současně také vydělat na bydlení, jídlo a ošacení, které jim obž. [příjmení] ve větší či menší míře poskytla či

opatřila. Na tomto místě je dle odvolatele třeba zvýraznit, že poškozené popisovaly svůj život v penzionu nejednotně a je zřejmé, že částečně jednání obž. [příjmení] popsané pod bodem 5. oscilovalo na hranici skutkové podstaty zločinu obchodování s lidmi dle § 168 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to právě s ohledem na okolnosti, za nichž byly přiváženy do Švýcarska, jak byla zneužita jejich situace, kdy neměly na úhradu dopravy obž. [příjmení], a současně se problematickým jeví i samotný pobyt poškozených v penzionu. Byť některé poškozené hovořily o volnosti pohybu či o tom, že s obžalovanou odjely i na dovolenou, vyskytla se i svědectví, která svobodu pobytu a pohybu v rámci penzionu a města Kriens velmi relativizovala, některé poškozené hovořily o odebrání dokladů, nemožnosti samostatných vycházek apod. Je pravdou, že soudem zmíněná intenzita naplnění nejpřísnější skutkové podstaty zločinu obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku ve vztahu k oběma obžalovaným byla naplněna v nižší kvalitě, pokud se týká doby páčání trestné činnosti na poškozené [příjmení] (avšak rozhodně se nejednalo toliko o měsíc, jak je uváděno v odůvodnění rozsudku) a doby, která od spáchání trestné činnosti uplynula, avšak závažnost popsané trestné činnosti, v jejímž rámci je vedeno dítě (byť blížíci se hranici plnoletosti) k provozování prostituce, by neměla být ani v takovém případě zlehčována. Oba obžalovaní o věku poškozené věděli a s tímto vědomím trestnou činnost také páčali. [příjmení] [příjmení] nabízel v několika případech poškozenou k prostituci (viz skutek pod bodem 1. rozsudku) a poté ji také za účelem provozování prostituce odvezl do Švýcarska do penzionu k obž. [příjmení]. Byla to jejich vědomá volba, kdy obžalovaní využili osobu mladší osmnácti let, a dále v případě již dospělých poškozených zneužívali jejich finanční tísně, která jim neumožnila, aby za dopravu zaplatily a zůstaly zcela svobodné ve svém volném rozhodování. Přitom ani jeden z obžalovaných nebyl ovlivněn ve svém jednání jinými skutečnostmi, které by výrazně zasáhly nebo omezily jejich volní rozhodování ve vztahu k páčání tr. činnosti. Nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by u obžalovaných snižovaly společenskou škodlivost jejich jednání (resp. motiv, proč k páčání dané tr. činnosti přistoupili). V případě komerčního zneužívání dítěte k prostituci pak nelze jako okolnost svědčící ve prospěch obžalovaných zmiňovat skutečnost, že ke zneužití poškozené [příjmení] došlo s jejím souhlasem, když trestnost jednání pachatelů obchodování s lidmi ve vztahu k nedospělé oběti se neodvívá od žádné z forem spáchání tohoto zločinu (uvedených v odst. 2), postačí, že jde o zneužití dítěte, tedy osoby mladší 18 let, k prostituci. Navíc o volném rozhodování poškozené [příjmení] by bylo možno v některých situacích také úspěšně pochybovat, i zmíněný návrat z ČR zpět do Švýcarska popisovala poškozená jinak, než že by šlo o jen její volní rozhodnutí, z obžalované měla obavy. Pokud se týká polehčujících okolností, nelze nadhodnocovat skutečnost, že obžalovaní nebyli do současné doby odsouzeni za jinou trestnou činnost, neboť osobní bezúhonnost by měla být a je běžnou normou většinové společnosti a nikoli něčím, co je ze strany soudu nahlíženo jako něco výjimečného a nadstandardního. Ve světle zmíněných okolností, zejména s odkazem na závažnost trestné činnosti, v níž se obžalovaní doplňovali, spolupracovali, byli domluveni na finančních záležitostech, zneužívali do jisté míry osobní a finanční tísně poškozených, je uložení trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem, byť v kombinaci s finančním postihem formou peněžitého trestu, a to v případě, kdy sazba nejpřísněji kvalifikovaného jednání dle § 168 odst. 3 tr. zákoníku činí [číslo] let, nepřiměřeně mírné. Skutečnost, že obžalovaní byli do současné doby bezúhonní a prohlásili vinu, by pak neměla vést ve světle ust. 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku excesivně k tomu, aby nejen došlo ke snížení trestu výrazně pod dolní hranici zákonné trestní sazby, ale u trestné činnosti, kde zákonodárce závažnost stíhaného jednání promítl právě do výše sazby pohybující se mezi [číslo] lety odnětí svobody, i k tomu, aby byl trest odnětí svobody ukládán formou podmíněnou. Samotné prohlášení viny a upřímnost doznání obžalovaných je částečně také narušeno zjištěním, že v době předcházející několik týdnů jednání u soudu mělo být působeno na poškozenou [příjmení] konkrétními osobami ([jméno] Mirgová a [příjmení] [příjmení]), aby svou usvědčující výpověď ve vztahu k obžalovaným změnila (věc je vedena u příslušného policejního orgánu v [obec] pod sp. zn. KRPU [číslo], v současné době je ukončováno vyšetřování). Závěrem státní zástupce navrhuje, aby byl napadený rozsudek podle §

258 odst. 1 písm. d), e) tr. ř. zrušen ve výroku o trestu ve vztahu k oběma obžalovaným a ve spojení s § 259 odst. 3, 4 tr. ř. bylo rozhodnuto tak, že se podle § 168 odst. 3 tr. zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 tr. zákoníku odsuzují k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, a to obž. [jméno] [příjmení] v trvání čtyř let a obž. [jméno] [příjmení] v trvání pěti let, oba se zařazením do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. U veřejného zasedání učinila státní zástupkyně alternativní návrh, aby odvolací soud po zrušení napadeného rozsudku ve výroku o trestu ve vztahu k oběma obžalovaným rozhodl buď tak, že se podle § 168 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku odsuzují k úhrnnému trestu odnětí svobody, a to obž. [jméno] [příjmení] v trvání pěti let a obž. [jméno] [příjmení] za použití § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku v trvání čtyř let, oba se zařazením do věznice s ostrahou, nebo, pokud by odvolací soud této výměře, která je navrhována, nechtěl vyhovět, navrhuje, aby ten trest byl oběma obžalovaným uložen jako trest nepodmíněný, doplněný o navýšení peněžitých trestů, které jsou dle jejich názoru nepřiměřeně mírné, zejména u obž. [příjmení], která z toho měla dlouhodobější prospěch.

5. Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání přezkoumal napadený rozsudek z hlediska zákonnosti a odůvodněnosti výroku o trestu uloženého obžalovaným napadeným rozsudkem i správnosti postupu řízení, které vyhlášení tohoto výroku předcházelo, a to z hlediska odvoláním vytýkaných vad, přičemž k vadám odvoláním nevytýkaným mohl přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost výroku rozsudku, proti němuž bylo odvolání podáno. Na podkladě takového přezkumu věci, v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř., pak dospěl k závěru, že odvolání státního zástupce je důvodné.

6. Vrchní soud v Praze úvodem konstatuje, že trestní řízení proti obžalovaným bylo vedeno plně v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu, včetně procesních ustanovení zabezpečujících ochranu jejich zákonných práv a zájmů, právo na řádnou obhajobu nevyjímaje. Již v přípravném řízení byly také plně zákonnou formou shromážděny pro věc podstatné důkazy a byl tak získán podklad pro pozdější meritorní rozhodnutí. V hlavním líčení byl po přednesení obžaloby a po zákonném poučení obžalovaných uplatněn postup dle § 206c a násl. tr. ř. a na základě prohlášení obou obžalovaných rozhodl soud I. stupně podle § 206c odst. 4 tr. ř. o tom, že jejich prohlášení viny přijímá. Z hlediska ustanovení § 254 tr. ř. tedy odvolací soud toliko konstatuje, že výrok o vině obou obžalovaných netrpí žádnými vadami, které by měly vliv na výrok o trestu.

7. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [jméno] [příjmení] uznán vinným pod body 1. - 2. zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a pod bodem 3. přečinem kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku, jichž se dopustil tím, že

1. v přesněji neurčený den v měsíci únoru 2019 dovezl po předchozí vzájemné domluvě poškozenou nezletilou [jméno] [příjmení], [datum narození], svým motorovým vozidlem, které v té době užíval, z jejího bydliště v [obec], okres [okres], do [obec], konkrétně do tržnice [příjmení], V Lužích 735, [obec] - [část obce], kde dotazoval občany vietnamské národnosti, zda nemají zájem o poskytnutí sexuálních služeb poškozenou, takto činil také v blíže nezjištěných barech v [obec],

2. v době kolem [datum] odvezl svým motorovým vozidlem, které v té době užíval, po předchozí vzájemné domluvě poškozenou nezletilou [jméno] [příjmení], [datum narození], z jejího bydliště v [obec] mimo Českou republiku, konkrétně na území Švýcarské konfederace, do města Kriens, kde na adrese [adresa], tedy obžalované [jméno] [příjmení], přičemž za dopravu poškozené inkasoval částku ve výši nejméně 300 CHF, a v obou případech jednal se znalostí matrikového věku poškozené, tedy s vědomím té skutečnosti, že poškozená ve věku, kdy nedovršila osmnácti let, bude poskytovat klientům sexuální služby za úplatu, čímž si může mimo jiné osvojit nebo prohloubit negativní životní návyky, které mohou mít problematický přesah do jejího budoucího života,

3. v přesněji neurčené době nejméně od měsíce března 2019 do konce měsíce června 2019 odvážel motorovými vozidly, které v té době užíval, po předchozí vzájemné domluvě ženy ze severních [obec] mimo území České republiky, konkrétně do Švýcarské konfederace, na adresu [adresa], kde provozovala obžalovaná [jméno] [příjmení] noční klub [jméno], s tím, že zde budou tyto ženy klientům poskytovat sexuální služby za úplatu, za což inkasoval od majitelky klubu různé finanční částky od 300 CHF do 1.200 CHF, takto přivezl nejméně dne [datum] [jméno] [příjmení], [datum narození], dne [datum] [jméno] [příjmení], [datum narození], dne [datum] [jméno] [příjmení], [datum narození], a také [jméno] [příjmení], [datum narození], která po dovršení osmnácti let pokračovala v poskytování sexuálních služeb klientům.

Obžalovaná [jméno] [příjmení] byla napadeným rozsudkem uznána vinnou pod bodem 4. zločinem obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. d) tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), písm. b) tr. zákoníku a pod bodem 5. přečinem kuplířství podle § 189 odst. 1 tr. zákoníku, jichž se dopustila tím, že

4. v době od [datum] do [datum] v penzionu umístěném ve Švýcarské konfederaci na adrese [adresa], v nočním klubu [jméno], který provozovala, přijala do klubu a dále umožnila ubytování poškozené nezletilé [příjmení] [příjmení], [datum narození], a to s vědomím, že poškozená ještě nedovršila osmnácti let, přičemž poškozená zde poskytovala klientům klubu sexuální služby za úplatu, takto získané finanční prostředky odváděla z poloviny přímo obžalované, které předala i svůj doklad totožnosti, když byla obžalovanou vedena k tomu, že nesmí odjet do doby, než si odpracuje částku, kterou za dopravu a kontaktování do Švýcarska obžalovaná vyplatila obžalovanému [jméno] [příjmení], poškozená pak v období od [datum] do [datum] odjela na naléhání své matky do České republiky a poté se do klubu vrátila, takto obžalovaná jednala s vědomím, že si může v daném věku poškozená osvojit negativní životní návyky, resp. tyto prohloubit,

5. v době od roku 2014 do [datum] ve Švýcarské konfederaci, ve městě Kriens, ulice Jegerlehnerweg 17, v nočním klubu [jméno], který provozovala, zajišťovala zejména ubytování, dílem stravu či ošacení ženám, které zde poskytovaly sexuální služby za úplatu, a které odváděly nejméně polovinu takto získaných finančních prostředků obžalované a byly částečně omezené ve vycházkách mimo klub a vedené k tomu, že musí odpracovat finanční náklady, které obžalovaná za ně vynaložila úhradou dopravy z České republiky, případně úhradou dalších osobních potřeb jako je ubytování, strava a oblečení, konkrétně tak činila ve vztahu k osobám

- [jméno] [příjmení], [datum narození], a to v období od měsíce dubna 2019 do měsíce června 2019,
- [jméno] [příjmení], [datum narození], a to v období od měsíce února 2019 do měsíce května 2019,
- [jméno] [příjmení], [datum narození], a to v období od měsíce února 2019 do měsíce června 2019,
- [jméno] [příjmení], [datum narození], v přesněji nezjištěné době od roku 2014 do [datum],
- [příjmení] [příjmení], [datum narození], a to v období od [datum] do [datum].

8. Pokud jde o uložené tresty, Vrchní soud v Praze se ztotožnil s námitkou odvolatele, že s ohledem na závažnost posuzované trestné činnosti obžalovaných je nutno považovat tresty uložené soudem I. stupně ve výměře tří let odnětí svobody s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání čtyř roků resp. pěti let, byť v kombinaci s finančním postihem formou peněžitého trestu, za nepřiměřeně mírné. Skutečnost, že obžalovaní byli do současné doby bezúhonní a prohlásili vinu, je samozřejmě významnou okolností z hlediska ukládání trestu, nemůže však vést bez dalšího k aplikaci ust. 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a v návaznosti na to k tomu, aby u trestné činnosti, kde zákonodárce závažnost stíhaného jednání promítl do výše trestní sazby stanovené v rozmezí [číslo] let odnětí svobody, došlo ke snížení trestu výrazně pod dolní hranici zákonné trestní sazby a aby trest odnětí svobody byl ukládán formou podmíněnou. Nálezací soud dospěl správně k závěru, že je u obžalovaných namísto ukládat úhrnný trest za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, tzn. podle ustanovení, které se vztahuje na nejprísněji trestný čin, jímž je v daném případě ust. § 168 odst. 3 tr. zákoníku. Při stanovení výměry úhrnného trestu v rámci zákonné

trestní sazby [číslo] let odnětí svobody však nepostupoval důsledně v intencích ustanovení § 38 a § 39 tr. zákoníku, zejména nezohlednil náležitým způsobem povahu a závažnost spáchané trestné činnosti, obžalovaným zvýraznil okolnosti polehčující bez toho, aby stejná váha byla přiznána i okolnostem přitěžujícím, nesprávně akcentoval skutečnost, že poškozená [příjmení] byla „dítětem“ ve smyslu ust. § 126 tr. zákoníku v rámci páchané tr. činnosti pouze jeden měsíc a že ke zneužití této nezletilé poškozené došlo s jejím souhlasem, a v rozporu se skutkovými okolnostmi posoudil ve prospěch obžalovaných i délku doby, po kterou jimi byla trestná činnost páchána. V důsledku toho je uložený trest u obou obžalovaných nutno označit za nepřiměřeně mírný. Vrchní soud zároveň shledal pochybení soudu prvního stupně, pokud ten uložil obžalované [příjmení] trest odnětí svobody mimořádně snížený pod dolní hranici trestní sazby při užití ust. § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, když dle přesvědčení odvolacího soudu nebyly pro užití cit. ustanovení dány zákonné důvody. V tomto směru považuje odvolací soud za potřebné poukázat na to, že podmínky mimořádného snížení trestu odnětí svobody jsou v § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku stanoveny tak, že má-li soud za to, že vzhledem k poměrům pachatele a jím spáchané trestné činnosti lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby též tehdy, pokud odsuzuje pachatele, který prohlásil svoji vinu. Zároveň je však pro aplikaci tohoto zákonného ustanovení nezbytné, aby soud kumulativně zhodnotil poměry pachatele a povahu jím spáchané trestné činnosti a v daném směru posoudil, zda by vzhledem k nim mohlo být dosaženo nápravy pachatele i trestem kratšího trvání. Tedy i v tomto případě (stejně jako je tomu u obecného ustanovení odstavce 1) se limituje možnost tohoto snížení vztahem k povaze a závažnosti spáchaného činu. Povaha a závažnost spáchaného trestného činu pak jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem (§ 39 odst. 2 tr. zákoníku). Určení závažnosti trestného činu v konkrétním případě spočívá v konkretizaci závažnosti určitého spáchaného trestného činu podle zákonem stanovených hledisek, která se pak promítá do bližší kvantifikace trestu v rámci rozpětí daného trestní sazbou a porovnání s jinými případy spáchání téhož trestného činu. Okolnosti, za kterých byl čin spáchán, zahrnují všechny specifické okolnosti, které přispěly ke spáchání činu nebo pod jejichž vlivem pachatel jednal a které s ohledem na svoji povahu mohou konkrétní závažnost činu snižovat nebo naopak zvyšovat. Možnosti nápravy pachatele pak vyjadřují hodnocení dalšího pravděpodobného chování pachatele po výkonu zamýšleného výkonu trestu, spojené s hledáním takového druhu trestu a jeho výměry, které budou postačovat k pozitivnímu působení na pachatele a k žádoucím změnám v jeho chování. Podkladem je posouzení dosavadního způsobu života pachatele i jeho chování po činu. V daném případě je třeba v souladu s argumentací uplatněnou v podaném odvolání poukázat na to, že oba obžalovaní spáchali více trestných činů, tudíž je namístě ukládat úhrnný trest za užití § 43 odst. 1 tr. zákoníku podle ustanovení, které se vztahuje na nejprísněji trestný čin, jímž je u obou obžalovaných ust. § 168 odst. 3 tr. zákoníku s trestní sazbou [číslo] let odnětí svobody. Zároveň je nutno uvést, že v rámci předmětné trestné činnosti se obžalovaní doplňovali, spolupracovali, byli domluveni na finančních záležitostech, využili osobu mladší osmnácti let k provozování prostituce a v případě již dospělých poškozených zneužívali do jisté míry jejich osobní a finanční tísně, která jim neumožnila, aby za dopravu zaplatily a zůstaly zcela svobodné ve svém volném rozhodování, přičemž se nejednalo o ojedinělé, epizodní jednání, ale trestná činnost probíhala v případě obž. [příjmení] nejméně po dobu 4 měsíců, a to ve vztahu k 4 poškozeným, které postupně odvezl k obžalované do Švýcarska za účelem poskytování sexuálních služeb za úplaty, za což inkasoval od obžalované různé finanční částky od 300 do 1200 CHF, kdy nelze pominout že nezl. [příjmení], jejíž věk znal, nejprve nabízel v tržnici [příjmení] občanům vietnamské národnosti k poskytnutí sexuálních služeb a poté ji za stejným účelem odvezl do Švýcarska k obž. [příjmení] a za její dopravu inkasoval od obžalované 300 CHF a následně tam poškozenou za stejným účelem odvezl ještě jednou v době, kdy již byla zletilá, ani okolnosti odvozu poškozené [příjmení] údajně za účelem mytí oken, a přestože mu poškozená

řekla, že tam nechce zůstat, sdělil jí, že se domů vrátit nemůže, protože dostal od [jméno] zaplacen, že si to musí odpracovat, odjel a nechal ji tam. V případě obž. [příjmení] pak trestná činnost probíhala dlouhodobě nejméně po dobu 6 roků, a to postupně ve vztahu k 5 poškozeným, kdy nelze pominout že nezl. [příjmení] přijala do klubu s vědomím, že ještě nedovršila 18 let, přičemž poškozená zde poskytovala klientům sexuální služby za úplaty a takto získané finanční prostředky odváděla z poloviny přímo obžalované, které předala i svůj doklad totožnosti, když byla obžalovanou vedena k tomu, že nesmí odjet do doby, než si odpracuje částku, kterou za dopravu a kontaktování do Švýcarska obžalovaná vyplatila obž. [příjmení], kdy dle výpovědi matky poškozené [příjmení] dokonce obžalovaná vyhrožovala poškozené, aby se ještě před svými 18. narozeninami vrátila do Švýcarska a opětovně provozovala prostituci. S ohledem na argumentaci soudu I. stupně je třeba zdůraznit, že u trestného činu obchodování s lidmi podle § 168 odst. 1 tr. zákoníku není trestnost komerčního zneužívání dítěte vázána na některý ze způsobů spáchání tohoto činu uvedených v odstavci 2 tohoto ustanovení ve vztahu k dospělým osobám; z hlediska naplnění znaků základní samostatné skutkové podstaty tohoto trestného činu tak není podstatné, zda k takovému komerčnímu zneužití dítěte došlo s jeho výslovným souhlasem či se znalostí obsahu a smyslu dohody s pachatelem o tomto jeho užití (viz R 46/2012). Dále je třeba poukázat i na zistnou motivaci jednání obžalovaných i na to, že oba obžalovaní v přípravném řízení vinu popřeli, tzn. že při objasnění své trestné činnosti orgánům činným v trestním řízení nenapomáhali. S přihlédnutím ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěl odvolací soud k závěru, že u obž. [příjmení] je nutno posoudit společenskou škodlivost jejího jednání jako vysokou, kdy s ohledem na závažnost spáchaného činu nebyly splněny podmínky pro aplikaci ust. § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Naproti tomu u obž. [příjmení] má odvolací soud za to, že komparací okolností daného případu a poměrů pachatele lze v souladu s návrhem státního zástupce dospět k závěru, že uložení trestu ve standardní trestní sazbě, tedy ve výměře nejméně 5 let odnětí svobody, by bylo pro obžalovaného nepřiměřeně přísné a že lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání. Odvolací soud v dané souvislosti poukazuje na skutečnosti týkající se dosavadního života obžalovaného, který žije fakticky řádným způsobem, pracuje a z místa bydliště k němu není negativních připomínek. Zároveň odvolací soud souhlasí s argumentací soudu prvního stupně v tom smyslu, že obžalovaný na předmětné trestné činnosti participoval výrazně méně než obžalovaná, když jeho aktivita spočívala převážně v transportování poškozených příp. obstarávání jejich prvotního kontaktu s obžalovanou, a že se tr. činnosti dopouštěl po výrazně kratší dobu, tedy že se v jeho případě jedná o méně společensky škodlivé jednání než u obž. [příjmení] a že s ohledem na výše uvedené skutečnosti jsou v jeho případě splněny podmínky pro aplikaci ust. § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

9. Odvolací soud tedy s ohledem na zjištěná pochybení zrušil u obž. [příjmení] výrok o trestu odnětí svobody za podmínek § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř., když došlo k nesprávnému užití ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, a protože tresty uložené soudem prvního stupně obžalovaným je nutno s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti hodnotit jako nepřiměřené ve smyslu nepřiměřené mírnosti, byl dán u obou obžalovaných důvod pro zrušení výroku o trestu ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr. ř. Vzhledem k tomu, že shledaná pochybení soudu prvního stupně při ukládání trestu byla napravitelná před odvolacím soudem, Vrchní soud v Praze po zrušení příslušné části napadeného rozsudku (§ 258 odst. 2 tr. ř.) rozhodl ve věci sám, a to za splnění podmínek § 259 odst. 3 tr. ř.

10. Při ukládání trestu obžalovaným vyšel odvolací soud především z obecných kritérií pro ukládání trestu, jak jsou stanoveny v ust. § 37 až § 39 tr. zákoníku. V případě obžalované [jméno] [příjmení] považuje odvolací soud při zohlednění všech zákonných hledisek pro ukládání trestu přiměřeným úhrnný trest odnětí svobody v trvání pěti roků, tedy trest vyměřený na samé spodní hranici zákonné sazby dle ust. § 168 odst. 3 tr. zákoníku. Takto uložený trest pak zohledňuje i dosavadní bezúhonnost obžalované i přijaté prohlášení viny, neboť bez toho by trest byl bezesporu přísnější. Takto uložený trest je již ze zákona nepodmíněný, a pro jeho výkon byla

obžalovaná, v souladu se zákonnými kritérii, zařazena do věznice s ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. a/ tr. zákoníku). U obžalovaného [jméno] [příjmení] přistoupil odvolací soud k uložení trestu odnětí svobody při aplikaci ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, když pro takový postup shledal zákonné důvody. Pokud se týče konkrétní výměry trestu obžalovanému, považuje odvolací soud za přiměřený a odpovídající všem zákonným hlediskům úhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyř roků, tedy o rok snížený pod dolní hranici zákonné sazby uvedené v ust. § 168 odst. 3 tr. zákoníku. Takto vyměřený trest je již ze zákona nepodmíněný, a pro jeho výkon tak byl obžalovaný, v souladu se zákonnými kritérii, zařazen do věznice s ostrahou (§ 56 odst. 2 písm. a/ tr. zákoníku). S ohledem na významné zprísnění trestů odnětí svobody odvolací soud již neuložil obžalovaným tresty peněžitě (v tomto směru lze toliko doplnit, že peněžitě tresty byly soudem I. stupně uloženy nesprávně, když byl opomenut u ust. § 68 tr. zákoníku příslušný odstavec).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není žádný další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i neprospěch obžalovaných, obžalovaní jen pro nesprávnost výroku, který se jich bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f tr. ř. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. ř., přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty.

Praha 21. července 2022

JUDr. Hana Hrnčířová senátu
předseda senátu